

DROGA DO PRZEMIANY MAŁŻEŃSTWA

Przystanek

DUCH ŚWIĘTY

TYDZIEŃ III-IV

Materiały studyjne

Opracowała
Jolanta Prokopiuk

Wydanie 1
marzec 2007

TYDZIEŃ III

DUCH ŚWIĘTY PRZEKONUJE O GRZECHU

Podstawowym zadaniem Ducha Świętego jest przekonywanie o grzechu. Bez przekonania i przyjęcia własnego grzechu nie ma możliwości nawrócenia. Sprawcą nawrócenia jest Duch Święty. *Nawrócenie domaga się przekonania o grzechu, zawiera w sobie wewnętrzny sąd sumienia, a sąd ten, będąc sprawdzianem działania Ducha Prawdy wewnątrz człowieka, równocześnie staje się nowym początkiem obdarowania człowieka łaską i miłością: „Weźmijcie Ducha Świętego.”* Tak więc odnajdujemy, w owym „przekonaniu o grzechu” dwoiste obdarowanie: obdarowanie prawdą sumienia i – obdarowanie pewnością Odkupienia. *Duch Prawdy jest Pocieszycielem* (Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 31).

Duch Święty jest tym, który przekonuje o każdym grzechu w życiu świata, a także grzechu początku, który jest modelem każdego innego grzechu. W swym najgłębszym wymiarze nie jest związany tylko z przekroczeniem pewnego prawa (czyli w ujęciu jurydycznym). Grzech jest ciosem w samo serce Miłości. Ten tydzień jest zaproszeniem, aby doświadczyć bólu kochającego Ojca po grzechu. Ujrzeć Tego, który stwarzając człowieka obdarzył go tym co dla Niego Samego było najważniejsze (wejrzał w siebie samego). Uczynił człowieka na Swój obraz i podobieństwo. Obdarzył go wolnością, uczynił istotą kochającą, myślącą – jednym słowem osobą. Taka osoba miała umiejętność nawiązywania relacji, wejścia w dialog. To ukochane dziecko żyjące w głębokiej i szczęśliwej relacji ze swoim Ojcem i Stwórcą przez swoje nieposłuszeństwo pragnie zdetronizować Boga i uczynić siebie samego bogiem. Wchodzi w dialog z wężem, który wprowadza w człowieka podejrzenia wobec Stwórcy. **Człowiek ma bardzo krótką pamięć, szybko zapomina dobrodziejstwa, które uczynił Bóg w jego życiu.**

Z tego pierwszego grzechu wynika spostrzeżenie, jak ważne jest pielęgnowanie pamięci i dobrodziejstw, które nam Bóg uczynił. Bóg jest zawsze dobry wobec nas.

Nieposłuszeństwo pierwszych ludzi jest pychą. Objawia się działaniem, niekoniecznie mówieniem, powiedzeniem nie będę Ci służył. W sercu pierwszego grzechu stoi kobieta, która jest rozmówczynią węża. Mężczyzna stojący obok niej,

nie stawiający sprzeciwu, ponosi taką samą odpowiedzialność co kobieta. Bóg w pierwszym rzędzie rozmawia z mężczyzną, który ponosi odpowiedzialność za ich przymierze małżeńskie. **Każda osoba jest wezwana do myślenia, wiary i samostanowienia jako inna osoba.** Mówiąc obrazowo o różnicowaniu grzechu lekkiego i ciężkiego w relacjach miłości, można byłoby powiedzieć, iż grzech ciężki byłby zerwaniem relacji z ukochaną Osobą, a grzech lekki tylko pewnym obrażeniem ukochanej Osoby. Tak na prawdę każdy grzech uderza w samego człowieka i go niszczy. Ojcem grzechu jest diabeł, który prowadzi do unicestwienia człowieka, czego skrajnym przykładem jest uzależnienie od alkoholu lub narkotyków. Każdy grzech ma dokładnie takie samo działanie.

Miejszem, w którym Duch Święty przekonuje o grzechu jest sumienie człowieka. Sobór Watykański II mówi, że sumienie jest sanktuarium człowieka. Mówiąc językiem Hebrajczyków ciało ludzkie jest świątynią Ducha Świętego, a sumienie jest miejscem, w którym przebywała Arka Przymierza. W Nowym Testamencie nazwalibyśmy takie miejsce tabernakulum. Każdy człowiek jest zobowiązany do działania zgodnie z własnym sumieniem, ale jednocześnie sumienie domaga się formowania, aby właściwie odbierało głos Boga. Grzech przeciwko Duchowi Świętemu jest niczym innym jak odmówieniem nawrócenia. Można mówić wówczas o zatwardziałości serca, a św. Szczepan powie do faryzeuszów: *Twardego karku i opornych serc i uszu! Wy zawsze sprzeciwiacie się Duchowi Świętemu* (Dz 7, 51). Człowiek nie jest w stanie się nawracać, jeżeli jest wyalienowany ze swojej rzeczywistości (nie żyje swoim życiem). **Jeżeli mamy problemy z modlitwą i nawróceniem to należałoby się zapytać czego w swoim życiu nie akceptujemy, przed czym buntujemy się (wobec pewnej części naszej historii – jest to bunt wobec Opatrzności Bożej).**

Pierwszy dzień**NAWRÓCENIE DZIEŁEM DUCHA ŚWIĘTEGO**

Nawrócenie domaga się przekonania o grzechu, zawiera w sobie wewnętrzny sąd sumienia, a sąd ten, będąc sprawdzianem działania Ducha Prawdy wewnątrz człowieka, równocześnie staje się nowym początkiem obdarowania człowieka łaską i miłością: „Weźmijcie Ducha Świętego.” Tak więc odnajdujemy, w owym „przekonaniu o grzechu” dwoiste obdarowanie: obdarowanie prawdą sumienia i – obdarowanie pewnością Odkupienia. Duch Prawdy jest pocieszycielem.

Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 31

A. Modlitwa

Proś Ducha Świętego aby przekonywał cię o twoim grzechu i uzdalniał do nawrócenia.

Czas się wypełnił i bliskie jest Królestwo Boże. Nawracajcie się i wiercie w Ewangelię.

Mk 1, 15

B. Studium Biblii

Duch Święty przekonuje zarazem o każdym grzechu, gdziekolwiek i kiedykolwiek popełnionym w dziejach człowieka: ukazuje bowiem jego związek z Krzyżem Chrystusa. „Przekonywanie” – to wykazywanie zła grzechu, każdego grzechu – w relacji do Krzyża Chrystusa.

Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 32

Przeczytaj J 16, 5-15; Łk 3, 7-9.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz główne zadania Ducha Świętego.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz czym charakteryzuje się nawrócenie w nauczaniu Jana Chrzciciela.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy doświadczasz w swoim życiu, iż pierwszym krokiem nawrócenia jest uznanie swojego grzechu?

.....

.....

.....

2. *Już siekiera do korzenia drzew jest przyłożona.* Czy doświadczasz, że wszystko w twoim życiu ma czas, jest także czas oczekiwania na owoce?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim życiu, aby owoc twojego nawrócenia był obfitszy?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Koh 3, 1-8.

Czy potraficie określić jako małżeństwo na co obecnie macie ofiarowany czas?

.....

.....

.....

Drugi dzień**GRZECH POCZĄTKU**

U korzenia ludzkiego grzechu leży kłamstwo jako radykalne odrzucenie prawdy, zawartej w Słowach Ojca, poprzez które wyraża się miłująca wszechmoc Stwórcy. A grzech ludzkiego początku polega na zakłamaniu i odrzuceniu Daru oraz Miłości, które stanowią o początku świata i człowieka.

Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 33; 35

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do zdemaskowania dzieła diabła w twoim życiu w podstawowym wymiarze jakim jest grzech.

Gdzie jednak wzmógł się grzech, tam jeszcze obficiej rozlała się łaska. Rz 5, 20b

B. Studium Biblii

Przeczytaj Rdz 3, 1-24.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz zachowanie węża.

.....

.....

.....

2. Opisz zachowanie Ewy oraz Adama.

.....

.....

.....

3. Opisz zachowanie Boga.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. *A wąż był bardziej przebiegły niż wszystkie zwierzęta lądowe.* Na ile w twoim życiu dominuje przebiegłość, a na ile prawda i prostota?

.....

.....

2. *Oto Ja was posyłam jak owce między wilki. Bądźcie więc roztropni jak węże, a nieskazitelni jak gołębie (Mt 10, 16).* Czy wiesz co w twoim życiu jest najważniejszą wartością? Czy byłbyś gotowy oddać za to życie?

.....

.....

*Gdy przeto mówi: „Posyłam was jak owce”, to jakby dodaje: Nie lękajcie się, wiem doskonale, że właśnie wtedy nie zwycięży was żaden nieprzyjaciel. Aby zaś nie popadli w bezczynność i nie wydawało się im, że wszystko otrzymają zupełnie za darmo, że otrzymają nagrodę bez wysiłku, dodaje: „Bądźcie więc roztropni jak węże, a prości jak gołębie”. Zobaczmy, jaki rodzaj roztropności jest tu wymagany. **Roztropność węża – mówi Pan. Podobnie jak wąż porzuca wszystko, nawet część swego ciała, byle tylko ocalić głowę, tak i ty – powiada – z wyjątkiem wiary porzuć wszystko: bogactwo, ciało, a nawet życie. Wiara jest bowiem głową i korzeniem. Gdy wiarę ocalisz, to choćbyś wszystko inne postradał, odzyskasz w daleko większym stopniu. Dlatego Pan nie poleca samej tylko prostoty ani samej tylko roztropności, ale jedno i drugie razem, aby w ten sposób stały się naprawdę cnotą.***

Jan Chryzostom, *Homilia*, w: *Liturgia godzin*, 34 tydzień zwykły, czwartek

3. Jaką wartość ma dla twojego życia wierność Jezusowi i Jego prawdzie?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co wymaga zmian w twoim życiu, aby grzech i ojciec grzechu – diabeł był dla ciebie największym wrogiem i nieszczęściem?

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Ap 12, 7-12.

Czy w waszym życiu jest grzech lub bolesny problem, z którym nie potraficie sobie poradzić?

Trzeci dzień**GRZECH OSOBISTY I GRZECH SPOŁECZNY**

Najbardziej wewnętrzna i mroczna istota grzechu: nieposłuszeństwo wobec Boga, wobec Jego prawa, normy moralnej, którą dał człowiekowi. Wylączenie Boga, zerwanie z Bogiem, nieposłuszeństwo wobec Boga: w ciągu całej ludzkiej historii było zawsze i jest grzechem. Grzech w znaczeniu prawdziwym i właściwym jest zawsze aktem konkretnej osoby, ponieważ jest aktem wolności poszczególnego człowieka, a nie zaś aktem grupy, czy wspólnoty.

Jan Paweł II, *Reconcilatio et paenitentia*, nr 14, 16

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia prawdy o twoim grzechu.

Jeśli mówimy, że nie ma w nas grzechu, to samych siebie oszukujemy i nie ma w nas prawdy.

1 J 1, 8

B. Studium Biblii

Grzech będący czynem osoby, wywołuje najpierw i przede wszystkim skutki w samym grzeszniku: w jego relacjach z Bogiem, który jest fundamentem ludzkiego życia; w jego duszy, osłabiając wolę i zaciemniając rozum. Nie ma grzechu nawet najbardziej wewnętrznego i tajemnego, najściślej indywidualnego, który odnosiłby się wyłącznie do tego, kto go popełnia.

Jan Paweł II, *Reconcilatio et paenitentia*, nr 16

Przeczytaj Rz 7, 14-25; Mt 2, 16-18.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz tragedię św. Pawła.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz grzech społeczny na przykładzie króla Heroda.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Dla św. Pawła grzech jest osobistą tragedią. Czy nie przyzwyczyłeś się do życia w grzechu i już nie doświadczasz tragedii Pawła?

.....

.....

.....

2. Każdy grzech ma wymiar społeczny. Czy ponosisz konsekwencje grzechu cudzego w swoim życiu? Czy dostrzegasz niszczące działanie swojego grzechu w swojej najbliższej rodzinie?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co wymaga uzdrowienia w twoim życiu? Jakie rany w twoim życiu są spowodowane grzechem?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Łk 22, 54-62.

Czy towarzyszą waszemu nawracaniu łzy skruchy?

.....

.....

.....

Czwarty dzień**GRZECH ŚMIERTELNY I GRZECH POWSZEDNI**

Grzech jest nieładem, wprowadzonym przez człowieka przeciwko życiodajnej zasadzie, którą jest Bóg. Gdy „na skutek grzechu nieład w duszy posunie się aż do odwrócenia się od celu ostatecznego, czyli od Boga, z którym jednoczy nas miłość, wówczas ów grzech jest śmiertelny; kiedy zaś ów nieład dotyczy innych rzeczy, a nie odwrócenia się od tegoż celu, wówczas grzech jest powszedni”.

Jan Paweł II, *Reconciliatio et paenitentia*, nr 17

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do doświadczania, iż grzech jest obrażaniem największego Dobra i Miłości jakim jest Bóg.

Kto grzeszy, jest dzieckiem diabła, ponieważ diabeł trwa w grzechu od początku. Syn Boży objawił się po to, aby zniszczyć dzieła diabła. 1 J 3, 8

B. Studium Biblii

Przeczytaj 1 J 3, 4-16; J 8, 42-47.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz jak rozumie grzech św. Jan.

.....

.....

.....

2. Opisz działanie diabła w faryzeuszach.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. *Dzięki temu można rozpoznać dzieci Boga i dzieci diabła. Po jakich owocach można poznać siebie i twoją postawę?*

.....

.....

.....

2. *Kto jest z Boga, słów Bożych słucha. Wy dlatego nie słuchacie, że z Boga nie jesteście.* Do której grupy ludzi mógłbyś siebie zaliczyć?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co przeszkadza ci w słuchaniu słów Boga i wprowadzaniu ich w życie?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Dz 5, 1-11.

Czy dominuje w waszym życiu prawda i posłuszeństwo Duchowi Św.?

.....

.....

.....

Piąty dzień**SUMIENIE**

Sumienie w szczególny sposób stanowi o godności osoby. Jest ono bowiem „najtajniejszym ośrodkiem i sanktuarium człowieka, gdzie przebywa on sam z Bogiem, którego głos w jego wnętrzu rozbrzmiewa nakazem: to czyń, tamtego unikaj.” Ewangeliczne „przekonywanie o grzechu” pod wpływem Ducha Prawdy nie może urzeczywistniać się w człowieku na innej drodze, jak tylko na drodze sumienia.

Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 43

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do wierności sumieniu.

Prawdę mówię nie kłamię, potwierdza mi to moje sumienie w Duchu Świętym. Rz 9

B. Studium Biblii

Trud ludzkiego serca, trud sumienia, pośród którego dokonuje się owa „metanoia”, nawrócenie, jest zarazem odzwierciedleniem tego procesu w którym wyrzut przemienia się w zbawczą miłość, która umie cierpieć. Utajonym szafarzem tej zbawczej siły jest Duch Święty: On, którego Kościół nazywa „światłością sumień”, przenika i zarazem wypełnia „głębnię serc” ludzkich.

Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 45

Przeczytaj 2 Sm 12, 1-14; 1 Krl 11, 1-13.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz wrażliwość króla Dawida na grzech z Betszebą.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz wrażliwość króla Salomona na grzech i wezwania Boże.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Jak przyjmujesz „proroka Natana” w twoim życiu?

.....
.....
.....
2. Mała niewierność prowadzi do dużej niewierności. Wymień swoje małe niewierności?

.....
.....
.....
III. DZIAŁAĆ

Co znieczuliła (grzech, nałóg, postawa grzechu) głos Boga w twoim sumieniu? To wszystko domaga się nawrócenia i uzdrowienia.

.....
.....
.....
C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Ef 4, 17-24.

Czy dominuje w waszym życiu postawa nowego człowieka, czy postawa człowieka starego?

Szósty dzień**GRZECH PRZECIWKO DUCHOWI ŚWIĘTEMU**

Jeśli Chrystus mówi, że bluźnierstwo przeciw Duchowi Świętemu nie może być odpuszczone ani w tym, ani w przyszłym życiu, to owo „nie-odpuszczenie” związane jest przyczynowo z „nie-pokutą” – to znaczy z radykalną odmową nawrócenia się.

Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 46.6

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do nawrócenia.

Wszystkie grzechy i bluźnierstwa, których ludzie by się dopuścili, będą im odpuszczone. Kto by jednak zbluźnił przeciw Duchowi Świętemu, nigdy nie otrzyma odpuszczenia, lecz winien jest grzechu wiecznego. Mk 3, 28-29

B. Studium Biblii

Jest to stan duchowego upadku, gdyż bluźnierstwo przeciwko Duchowi Świętemu nie pozwala człowiekowi wyjść z samo-zamknięcia i otworzyć się w kierunku Boskich źródeł oczyszczenia sumień i odpuszczenia grzechów.

Jan Paweł II, *Dominum et Vivificantem*, nr 46

Przeczytaj Hbr 3, 7-19; Dz 5, 1-11.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz zatwardziałość grzechu w rozumieniu autora listu do Hebrajczyków.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz grzech Ananiasza i Safiry.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. *Nie zatwardzajcie serc waszych jak w buncie!* Bunt jest nie zaakceptowaniem pewnej rzeczywistości w życiu (także pewnej historii życia). Bunt nie rodzi nigdy

nic dobrego w życiu człowieka. Czy żyjesz w takiej rzeczywistości, której nie akceptujesz?

.....
.....
.....
2. Czy jesteś człowiekiem żyjącym w wewnętrznej prawdzie o sobie?

.....
.....
III. DZIAŁAĆ

1. Co domaga się zmian, abyś był uległy Duchowi Świętemu?

.....
.....
.....
2. Bunt rodzi wyalienowanie ze swojej rzeczywistości (nie życie w swoim prawdziwym życiu), a więc niemożliwe jest wówczas nawrócenie. Wzywaj Ducha Świętego, aby ukazał ci stan twojego serca.

.....
.....
.....
C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Dz 7, 51-53.

Czy przyjmujecie i akceptujecie całą prawdę o swoim życiu i małżeństwie?

TYDZIEŃ IV

DUCH ŚWIĘTY W MAŁŻEŃSTWIE I RODZINIE

Czwarty tydzień jest zaproszeniem, aby wejść w rzeczywistość sakramentu małżeństwa jako dzieła Ducha Świętego. Papież mówi o tym, iż Duch Święty jest dawcą komunii osób. W języku Ruchu Światło-Życie nazwalibyśmy komunię osób relacją oblubieńczą. Duch Święty uzdalnia nas do przyjęcia planu Ojca związanego z dietnością naszego małżeństwa. W obecnej rzeczywistości nowe życie jest zagrożeniem dla współczesnego człowieka. Z drugiej strony neguje się prawa biologii naszego organizmu, aby poczynąć życie po pewnej stabilizacji, która się stale przeciąga. Przychodzi wiek, który nie sprzyja rozwojowi ciąży. Choć ginekolog powie: pani jest jeszcze młodziutka, choć w tym wieku jest trudno utrzymać ciążę. Kiedy urodzi się wreszcie wymarzone dziecko staje się naszym bożkiem, którego prawa są przed wszystkimi innymi.

Małżeństwo chrześcijańskie nie zostaje samo z wychowaniem dzieci, lecz zostaje obdarzone światłem i mocą Ducha Świętego. Należałoby prosić Pana o charyzmat wychowania swoich dzieci, a jest to dar darmo dany. Rodzina jako domowy Kościół ma stawać się wspólnotą wierzącą i ewangelizującą. Dzieci uczestniczą w wierze swoich rodziców. Na ile dla rodziców Słowo Boże i modlitwa jest rzeczywistością ważną, na tyle będzie ważną dla ich dzieci. Dzieci są wyjątkowo otwarte na Słowo Boże, nawet jeżeli Go nie rozumieją. One jeszcze nie są obciążone blokadami i zranieniami życia. Słowo Boże ma swoją moc niezależnie czy się je rozumie czy nie. Ważne jest, aby karmić się Słowem Bożym na codziennej modlitwie rodzinnej. Oczywiście ważne jest dostosowanie czytania do percepcji naszych dzieci i wprowadzać elementy aktywizujące dzieci.

Ostatecznie rodzina chrześcijańska została wezwana, aby służyć drugiemu człowiekowi. Rozeznanie służby ściśle związane jest z trwaniem na modlitwie i otwartością na Ducha Świętego.

Pierwszy dzień**DUCH ŚWIĘTY DAWCĄ KOMUNII OSÓB**

Jako pierwsza powstaje i rozwija się komunია pomiędzy małżonkami. Duch Święty, udzielony podczas uroczystości sakramentalnej, użycza małżonkom chrześcijańskim daru nowej komunii, komunii miłości, która jest żywym i rzeczywistym obrazem tej najszczególniejszej jedności, która czyni z Kościoła niepodzielne Ciało Mistyczne Chrystusa Pana.

Jan Paweł II, *Familiaris consortio*, nr 19

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia sercem, że jesteś powołany do miłości i to miłości oblubieńczej.

A nadzieja zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana jest w sercach naszych przez Ducha Świętego, który został nam dany. Rz 5, 5

B. Studium Biblii

Dar Ducha Świętego jest życiowym przykazaniem dla małżonków chrześcijańskich, a zarazem podnietą, by z każdym dniem zmierzali ku coraz głębszej więzi pomiędzy sobą na każdym poziomie: na poziomie związku ciał, charakterów, serc, umysłów i dążeń, związku dusz, ukazując w ten sposób Kościołowi i światu nową komunię miłości, jako dar łaski Chrystusowej.

Jan Paweł II, *Familiaris consortio*, nr 19

Przeczytaj J 17, 20-26; Pnp 4, 1-10.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz miłość Jezusa Chrystusa do swojego Ojca.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz miłość oblubieńca do oblubienicy.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy wasza miłość małżeńska charakteryzuje się jednością?

.....

.....

.....

2. Czy w waszej miłości nie brakuje ciepła i słów miłosnych?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się uzdrowienia w twoim życiu, aby wasza wspólnota małżeńska się pogłębiała?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Tb 8, 1-8.

Czy wasz akt małżeński jest wyrazem waszej komunii małżeńskiej?

.....

.....

.....

*Wszelkie rodzenie znajduje swój pierwowzór w Bożym Ojcostwie. Małżonkowie jako rodzice są współpracownikami Boga-Stwórcy w poczęciu i zrodzeniu nowego człowieka. To sformułowanie nie wskazuje tylko na prawa biologii, ale na to, że w ludzkim rodzicielstwie Bóg sam jest obecny w inny sposób niż to ma miejsce w każdym innym rodzeniu w świecie widzialnym, „na ziemi”. Przecież od Niego tylko może pochodzić „obraz i podobieństwo”, które jest właściwe istocie ludzkiej, tak jak przy stworzeniu. **Rodzenie jest kontynuacją stworzenia.***

Jan Paweł II, *List do rodzin*, nr 8

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do przyjęcia planu Ojca niebieskiego co do waszej dzietności.

Nie bój się Zachariaszu! Twoja prośba została wysłuchana: żona twoja Elżbieta urodzi ci syna, któremu nadasz imię Jan. Będzie to dla ciebie radość i wesele; i wielu z jego narodzenia cieszyć się będzie.

Łk 1, 35

B. Studium Biblii

Przeczytaj Rdz 21, 1-8; Łk 1, 57-66.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz narodzenie się Izaaka.

.....

.....

.....

2. Opisz urodzenie się Jana.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Jak traktujesz swój dar płodności? Czy masz potrzebę zabezpieczania się?

.....

.....

.....

2. Czy znasz i akceptujesz plan, który ma Bóg wobec dzietności waszego małżeństwa?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim życiu, aby dar płodności był dla ciebie radością? Niekoniecznie musi być to związane rodzeniem kolejnych dzieci.

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się 1 Sm 1, 1-20.

Ona zaś smutna na duszy zanosila do Pana modlitwy i plakala nie utulona. Co sprawia w waszym życiu, że płaczecie nie utuleni?

.....

.....

.....

Trzeci dzień**DAR WYCHOWANIA W DUCHU ŚWIĘTYM**

Wychowanie jest procesem, w którym wzajemna komunika osób dochodzi do głosu w sposób szczególny. Wychowawca jest osobą, która „rodzi” w znaczeniu duchowym. Wychowanie w tym ujęciu może być równocześnie uważane za prawdziwe apostołstwo.

Jan Paweł II, *List do rodzin*, nr 16

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby obdarzył cię charyzmatem wychowania swoich dzieci.

Za osobę dobrze wychowaną nie ma odpłaty.

Syr 26, 14b

B. Studium Biblii

Wychowanie jest przede wszystkim obdarzaniem człowieczeństwem – obdarzaniem dwustronnym. Rodzice obdarzają swym dojrzałym człowieczeństwem nowonarodzonego człowieka, a ten z kolei obdarza ich całą nowością i świeżością człowieczeństwa, które z sobą przynosi na świat.

Jan Paweł II, *List do rodzin*, nr 16

Przeczytaj 2 Sm 13, 1-22; Hbr 12, 6-11.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz występki Amnona syna Dawida i zachowanie jego ojca.

.....

.....

.....

2. Opisz wychowanie, które poleca autor Listu do Hebrajczyków.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy potrafisz określić jakie owoce zostawiło karcenie ciebie przez twoich rodziców? Czy zostawiło wewnętrzne zranienia?

.....

.....

.....

2. Jak reagujesz na przekroczenia swoich dzieci? Czy towarzyszy temu opanowanie?

.....

.....

.....

3. Czy modlisz się o łaskę cierpliwości?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w wychowaniu twoich dzieci?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się 1 Sm 3, 12-14. 21; 4, 10-18.

Co chcielibyście zmienić w wychowaniu waszych dzieci?

.....

.....

.....

Czwarty dzień**RODZINA CHRZEŚCIJAŃSKA
JAKO WSPÓLNOTA WIERZĄCA I EWANGELIZUJĄCA
W DUCHU ŚWIĘTYM**

Uczestnicząc w życiu i posłannictwie Kościoła, który słucha nabożnie Słowa Bożego i głosi je z pełną ufnością, rodzina chrześcijańska wypełnia swoje zadanie prorockie przyjmując i głosząc Słowo Boże; w ten sposób staje się z każdym dniem bardziej wspólnotą wierzącą i ewangelizującą. Przyszłość ewangelizacji w dużej mierze zależy od Kościoła domowego. To apostołskie posłannictwo rodziny jest zakorzenione w Chrzcie świętym, a przez łaskę sakramentu małżeństwa otrzymuje nową moc dla przekazywania wiary, dla uświęcania i przemiany współczesnego społeczeństwa wedle zamysłu Bożego.

Jan Paweł II, *Familiaris consortio*, nr 51, 52

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię i twoją rodzinę do codziennego karmienia się Słowem Bożym.

I bądźcie wdzięczni! Słowo Chrystusa niechaj w was przebywa z całym swym bogactwem: z wszelką mądrością nauczajcie i napominajcie samych siebie przez psalmy, hymny i pieśni pełne ducha pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych sercach.

Kol 3, 16

B. Studium Biblii

Przeczytaj Rz 10, 8-17; 1 Kor 2, 1-9.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz relacje Słowa Bożego do wiary.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz sposoby ewangelizacji św. Pawła.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy dostrzegasz w swoim życiu zależność wiary od Słowa Bożego? W czym się to przejawia?

.....

.....

.....

2. *Będąc wśród was, nie znać niczego więcej jak tylko Jezusa Chrystusa, i to ukrzyżowanego.* Co jest fundamentem twojej ewangelizacji?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian, aby twoje głoszenie Jezusa opierało się nie na mądrości ludzkiej, lecz na mocy Bożej?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Hbr 4, 12.

Czy doświadczacie, iż Słowo Boże samo w sobie ma ogromną moc?

.....

.....

.....

Piąty dzień**RODZINA CHRZEŚCIJAŃSKA
WSPÓLNOTĄ W DIALOGU Z BOGIEM**

Rodzina chrześcijańska jest włączona w Kościół, lud kapłański: poprzez sakrament małżeństwa, z którego wyrasta i z którego czerpie pokarm, jest stale ożywiana przez Chrystusa Pana i przez Niego wzywana i zobowiązana do dialogu z Bogiem poprzez życie sakramentalne, ofiarę życia i modlitwę.

Jan Paweł II, *Familiaris consortio*, nr 55

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do głębokiego dialogu z samym sobą.

Zawsze się radujcie, nieustannie się módlcie! W każdym położeniu dziękujcie, taka bowiem jest wola Boża w Jezusie Chrystusie względem was. 1 Tes 5, 16-18

B. Studium Biblii

Zasadniczym i niezastąpionym elementem wychowania do modlitwy jest konkretny przykład, żywe świadectwo rodziców: tylko modlący się wspólnie z dziećmi, wypełniając swoje królewskie kapłaństwo ojciec i matka zstępuje w głąb serc dzieci, pozostawiając ślady, których nie zdołają zatrzeć późniejsze wydarzenia życiowe.

Jan Paweł II, *Familiaris consortio*, nr 60

Przeczytaj Łk 8, 49-56; Rz 12, 1-2.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz dialog Jezusa z Jairem.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz w czym ma się wyrażać najgłębszy dialog z Bogiem.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. *Rodzice jej osłupieli ze zdumienia. Czy doświadczasz wraz ze swoją rodziną znaków, które sprawiają, że jesteście zdumieni a może nawet osłupielście ze zdumienia?*

.....

.....

.....

2. *Nie bierzcie więc wzoru z tego świata, lecz przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża. Czy znacie i akceptujecie wolę Bożą, którą Bóg ma dla twojego życia i małżeństwa?*

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian, abyś umiał odczytywać i realizować wolę Bożą w swoim życiu?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Dz 13, 1-5.

Wyznaczcie mi już Barnabę i Szawła do dzieła, do którego ich powołałem. Czy jesteście w dziele, do którego powołał was Bóg?

.....

.....

.....

Szósty dzień**RODZINA CHRZEŚCIJAŃSKA – WSPÓLNOTĄ
W SŁUŻBIE CZŁOWIEKA W DUCHU ŚWIĘTYM**

Rodzina chrześcijańska jest ożywiona i kierowana nowym prawem Ducha i w wewnętrznej komunii z Kościołem – ludem królewskim – zostaje wezwana do przeżywania swej „służby” miłości wobec Boga i wobec braci. Tak, jak Chrystus sprawuje swoją władzę królewską oddając się na służbę ludu, tak chrześcijanin znajduje autentyczny sens własnego udziału w królewskości swego Pana uczestnicząc w Jego Duchu i w postawie służby człowiekowi.

Jan Paweł II, *Familiaris consortio*, nr 63

A. Modlitwa

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do odczytania charyzmatu twojego i twojego małżeństwa.

Przypominam ci, abyś rozpałił na nowo charyzmat Boży, który jest w tobie przez nałożenie moich rąk. Albowiem nie dał nam Bóg ducha bojaźni, ale mocy i miłości i trzeźwego myślenia.

2 Tym 1, 6-7

B. Studium Biblii

Przeczytaj Flp 2, 5-11; Rz 12, 2.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz istotę posługi Jezusa.

.....

.....

.....

2. Opisz zasady rozeznawania woli Bożej w Liście do Rzymian.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. *Stawszy się posłuszny, aż do śmierci – i to śmierci krzyżowej.* Prędzej czy później każdej posłudze towarzyszy krzyż. Na ile jesteś wierny służbie pomimo trudu i bólu?

.....

.....

2. Na ile towarzyszy ci napełnianie się myśleniem Bożym i zmienianiem swojego myślenia przez Słowo Boże? Czy dostrzegasz te zmiany?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim życiu, abyś realizował posługę powierzoną ci przez Jezusa i stale ją pogłębiał?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Hbr 5, 7-10.

Czy dziękujecie Jezusowi za trudne doświadczenia swojego życia?

.....

.....

.....

